

Jaarverslag

door H. ABTS, beheerder-secretaris

1. Ontwikkelingen in hoofdlijnen

Ook in 1979 vonden een reeks ontwikkelingen plaats, zowel binnen als buiten de vereniging, die een belangrijke invloed zullen hebben op de positie van het natuurbehoud en de landschapsbescherming in ons land en op de werking van de vereniging. Vooraleer in te gaan op het verslag van de verschillende activiteiten willen we toch vooraf een overzicht geven van de belangrijkste ontwikkelingen, zowel binnen als buiten de vereniging.

1.1. Ontwikkelingen binnen de vereniging

Binnen de vereniging waren de belangrijkste punten de volgende :

- de nieuwe conceptie van het driemaandelijks contactblad
- de verwerving van vijf nieuwe reservaten (Jodoigne, de Rietsnijderij, het Sluiske, de Vallei van de Zwarte Beek en de Vallei van de Holzwarche)
- lichting van het dossier van het reservaat van Seilles
- uitbreidingen in Les Marionville en te Hachy
- inhuldigingen van 3 reservaten : Jodoigne, Visé en Marionville
- start van 2 nieuwe aankoopprojecten : de vallei van de Zwarte Beek en de Vallei van de Holzwarche
- een ruime inschakeling van het vrijwilligerswerk in het beheer : installatie van een beheerscommissie of een beheerswerkgroep in een 10-tal reservaten, ruimere inschakeling van leden tijdens werkdagen en verderzetting van werkkampen voor jongerengroepen
- organisatie van een succesvolle cursus « Natuurbeheer en Vrijwilligerswerk » te Antwerpen, Brugge en Tienen en de uitgave van het gelijknamige syllabusboek.
- ondersteuning van het verenigingswerk door middel van een B.T.K.-project in Vlaanderen en een in Wallonië
- de opbouw van 2 verplaatsbare tentoonstellingen, die gebruikt werden voor propagandadoeleinden op diverse manifestaties
- organisatie van 129 geleide bezoeken
- bekrachtiging bij Koninklijk Besluit van de schenking van het domein van Rognac

- de ontvangst van talrijke giften voor onze vier objectgebonden aankoopprojecten
- het bekomen van een objectgebonden aankoopsubsidie van de provincie West-Vlaanderen voor de aankoop van de Blankaart
- de reorganisatie en herstructurering van de vereniging
- verhoging van de lidgelden : van 150 naar 200 voor studerende, van 250 naar 350 voor werkende en van 500 naar 700 voor steunende leden
- netto-aangroei van het ledenaantal met 554 ; dit is wel een aanzienlijke toename, maar ze ligt toch ver beneden de aangroei in 1977 en 1978.

Bloeiende Dotterbloemen in de Rietsnijderij

1.2. Ontwikkelingen buiten de vereniging

Van zeer groot belang is ongetwijfeld dat in 1979 het natuurhoudsbeleid van de overheid officieel geregionaliseerd werd en dat de verantwoordelijkheid nu ligt bij de gewestelijke deelregeringen. Het natuurbehoudsbeleid

volgt hiermee ondermeer de materies Bossen, Jacht, Visvangst, de Ruilverkaveling, de Landelijke Waterdienst, de Natuurlijke Hulpbronnen en ook de Ruimtelijke Ordening; materies die sinds 1975 ressorteerden onder de toenmalige Regionale Ministercomités. Dat betekent zeer concreet dat in de toekomst voor deze materies een verschillend beleid kan tot stand komen en in de praktijk ook zal tot stand komen. Dit verschillend beleid zal in de toekomst nog versterkt worden als ook de administratie geregionaliseerd is en als de Gewestraden een regionaal wetgevend orgaan worden.

Sinds de invoering van de wet van 1 augustus 1976 was er trouwens reeds op verschillende gebieden een verschillend aanpak merkbaar. Zo werd bij de werken aan onbevaarbare waterlopen in Wallonie, die soms een zeer verregaande invloed hebben op natuur en landschap, een verplichte concertatie vooropgesteld. Naar aanleiding van concrete knelpunten met betrekking tot de Velpe, de Marcke, de Rivierbeek en de Jeker - waarbij telkens medewerkers van onze vereniging betrokken waren - werd nu ook in het Vlaamse Gewest overgegaan tot de instelling van concertatiecommissies per beek en tot de instelling van een permanente bekencommissie. Het behoud en de bescherming van de beekoecosystemen met de beekbegeleidende gemeenschappen had ook de bijna permanente aandacht in « Natuurreservaten » en kwam via dit kanaal ook in de pers. Deze ontwikkeling geeft aanleiding tot enig optimisme.

Minder aanleiding tot optimisme geeft alleszins de verdere opgang van de ruilverkaveling. In het Waalse Gewest is de Wet van 1970 nog integraal van toepassing. Wel wordt telkens een landschapsplan opgemaakt dat bij de uitvoering niet steeds voldoende wordt waargemaakt. Alhoewel in het Vlaamse land door een wetswijziging enige tegemoetkomingen gedaan werden aan de niet-agrarische belangen laat alles voorzien dat binnenkort de laatste weidevogelgebieden uit de Kempen totaal verdwenen zullen zijn. De ontwikkelingen op dat vlak zijn van die aard dat ze ieder die begaan is met het natuurbehoud en de landschapsbescherming met de meeste zorg vervullen.

Een voorbeeld van een verschillend beleid tussen de gewesten is ook het aankoopbeleid van bossen door de overheid, zoals dit de laatste jaren in het Vlaamse Gewest kon gevoerd worden als gevolg van de belangrijke budgettaire voorzieningen in het kader van de regionalisatie.

Ook bij het ruimtelijk beleid zien we een verschillende ontwikkeling in de praktijk. De ontwikkeling en de totstandkoming van een slagvaardig ruimtelijk beleid is een wezenlijke voorwaarde voor het behoud van de open ruimte met de natuurgebieden, de waardevolle landschappen en de landschapselementen. Een afdoende planologische beveiliging is een noodzakelijke voorwaarde om te komen tot een duurzame beveiliging van de natuurgebieden. Eén van de instrumenten is het gewest-

plan. In het Vlaamse Land werden praktisch alle gewestplannen door de Koning bekrachtigd. Dit is ook het geval voor het Brusselse Gewest. In Wallonie werden in het afgelopen jaar een 7-tal gewestplannen bekrachtigd en werd tevens het streekplan voor Wallonië in concept voltooid. Belangrijk is tevens dat in Wallonië de milieuverenigingen via Inter-Environnement vertegenwoordigd zijn in de uiterst belangrijke Adviescommissie voor Ruimtelijke Ordening, terwijl dit niet het geval is voor Vlaanderen.

De verderzetting van de Ecologische Kartering van België, de Ecologische Kartering van de Waterlopen en de voorgenomen beleidsintenties om de milieueffectrapportering in te voeren, evenals de verderzetting van het ISIWAL-project in Wallonië met de steun van het Waalse Gewest zijn punten die een maatschappelijke opwaardering van het natuurbehoud belichamen.

Deze maatschappelijke opwaardering zal maar concreet naar het beleid toe vertaald worden als de beleidsverantwoordelijken langs alle kanten de stuwning van de verschillende geledingen van de natuurbehoudsbeweging voelen. De groei en de tussenkomsten van een vereniging zoals de onze moeten in dit opzicht één van de vele tekens zijn.

In relatie tot de externe ontwikkelingen dient ook onze deelname aan studiedagen, congressen en dergelijke worden vermeld. In dit verband dient de voorbereiding van het 3de Vlaams Wetenschappelijk Congres voor Groenvoorziening met als thema Natuurbehoud en Landschapszorg extra te worden vermeld. Dit kongres, gehouden in oktober 1980, onder voorzitterschap van Prof. Dr. R.F. Verheyen, zal in een belangrijke mate bepalend zijn voor het toekomstige natuurbehoudsdenken en het natuurbehoudsbeleid in het Vlaamse Gewest. Ook hier waren verschillende leden van de beheerraad, het directiecomité, conservators en andere medewerkers van de vereniging op een actieve manier betrokken bij de voorbereidende werkzaamheden in de verschillende secties.

2. Publicaties, sensibilisatie en educatie

2.1. De Uitgaven verzorgd door de vereniging in 1979

Het jaarbulletin 1978 dat identiek in de beide landstalen verscheen werd voor het eerst, omwille van de hoog oplopende posttarieven, als extra-editie van het driemaandelijks contactblad « Natuurreservaten » uitgegeven. Voor het overige was het bulletin identiek van opvatting met de vorige jaren, met 94 pagina's, waarvan 8 met kleurfoto's.

« Natuurreservaten » en « Réserves Naturelles », de driemaandelijkse contactbladen van de vereniging, verschenen met een totaal nieuwe conceptie. Ze hadden elk een eigen redactioneel en conceptueel team. De prioritaire doelstelling is duidelijk een spiegel te zijn van al wat leeft in de vereniging en bij het natuurbehoud. Hierbij is het tevens de doelstelling om de band tussen de vereniging en de leden en de actieve leden nauwer toe te halen.

« Natuurreservaten » verscheen in een sobere maar rijk geïllustreerde zwart-wit druk met een totale omvang van 80 blz. in 1979.

« Réserves Naturelles » verscheen in 1979 in kleurendruk als een fraai geïllustreerde brochure met een omvang van in totaal 72 blz.

De totale omvang van de publicaties toegezonden aan alle leden bedroeg in 1979 niet minder dan 174 blz.

Als overdruk verschenen ondermeer brochures over het Gulke Puttenreservaat, De Scheldemeersen te Zever-

gem, de Vallei van de Zwarte Beek, het Torfbroek en de Fonteintjes (alles in het Nederlands).

Van de vroegere artikels uit « Natuurreservaten » werd verder als overdruk verspreid: de brochure over de bescherming van de herpeto-fauna, de vleermuizenbrochure, en de brochure « De Oude Landen » te Antwerpen. De bijdrage over de herpeto-fauna werd in 1979 ook door de redactie van « Réserves Naturelles » opgenomen.

Van de eigen uitgaven dient alleszins de syllabus « Natuurbeheer en Vrijwilligerswerk » vermeld te worden. De eerste uitgave van dit handboek voor natuurbeheer,

Vallei van de Zwarte Beek: een Limburgs pareltje

met een oplage van 750 exemplaren, kende een onverwacht succes en is inmiddels reeds uitgeput.

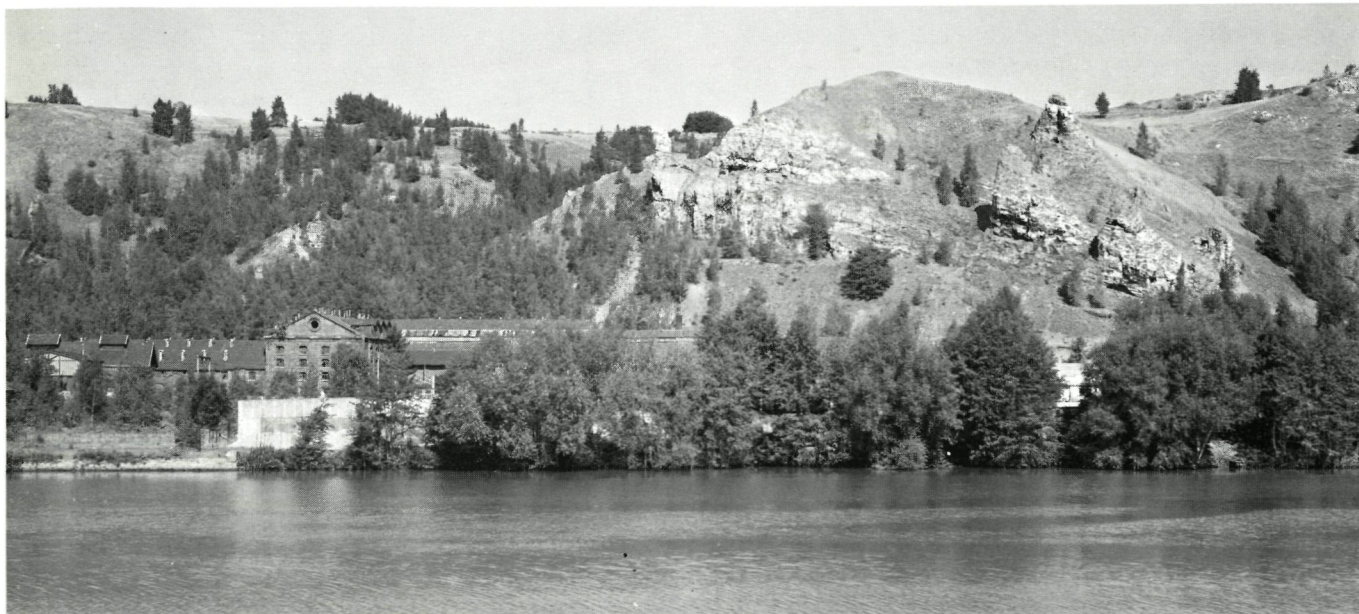
Een franstalige affiche in kleurendruk verscheen als bijlage van « Réserves Naturelles » en werd ook afzonderlijk verspreid. Ondertussen is er tevens een nieuwe franstalige informatiefolder in omloop.

De nederlandstalige affiche « Natuur, wat rest er nog ? » kende een succes ; de 1ste oplage van 1000 was spoedig uitgeput, zodat eind 1979 een 2de editie moest uitgegeven worden. Er werd tevens een nieuwe reeks promotie-

ties aanwezig te zijn. In totaal waren dit er een 25-tal, ondermeer de Internationale Jaarbeurs te Gent, het Tuin-en Zwembadsalon te Brussel, de Jaarbeurs van Charleroi en vele andere.

De initiatieweek te Visé, die in samenwerking met het stadsbestuur georganiseerd werd, verdient een speciale vermelding, evenals de 1ste dagstempel met als thema het natuurreservaat de Blankaart.

De cursus « Natuurbeheer en Vrijwilligerswerk » wordt onder punt 4 vermeld.

Het natuurreservaat van Seilles

materiaal verspreid (kaart en folder op recyclagepapier).

In het verslagjaar werd een reeks van vier zelfklevers uitgegeven, in twee landstalen afzonderlijk, met Dotterbloem, Bunzing, Zandloopkever en Kluut. Er werd ook een zelfklever in groot formaat met de Kluut (symbool van de vereniging) uitgegeven, eveneens in twee landstalen afzonderlijk.

De Vleermuizenwerkgroep gaf een zelfklever en een poster uit met als thema « Vleermuizen bedreigde diersoort ». De verspreiding van dit materiaal komt nu goed op gang.

2.2. Tentoonstellingen, Stands en Sensibilisatieactiviteiten

In het verslagjaar werden 2 tentoonstellingsstands uitgewerkt, één door de Vlaamse en één door de Waalse B.T.K.-ploeg.

De nederlandstalige stand bestaat uit verschillende demontabele en gemakkelijk te transporteren elementen.

De franstalige stand is eerder een professionele stand uit zwaar, maar minder makkelijk te transporteren materiaal. In 1979 werd getracht om op zoveel mogelijk manifesta-

In samenwerking met voornamelijk de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, naast andere organisaties, werd materiaal verspreid dat volledig aansluit bij de doelstellingen van de vereniging en dit als ledenservice tegen speciale ledenprijzen.

Persberichten : bij het verschijnen van het contactblad of ter gelegenheid van andere activiteiten zoals geleide bezoeken, conservatorsdagen, uitgifte van stickers of folders, cursussen of tussenkomsten, werden persberichten verspreid die een grote weerklank hadden in de geschreven pers en in de radio.

2.3. Geleide bezoeken

De tendens om de reservaten zoveel mogelijk sociaal-educatief tot hun recht te laten komen voor een ruim publiek heeft zich ook in 1979 doorgezet. Vanuit het secretariaat werd bij de conservators aangedrongen om, als de draagkracht van het terrein het toeliet, een minimum aantal geleide bezoeken te organiseren. In totaal werden 129 geleide bezoeken (tegenover 83 in 1978) voor onze leden en belangstellenden aangekondigd via het Contactblad. Daarnaast zijn er nog de vele geleide bezoeken

op aanvraag waarbij vooral de Maten te Genk, het Torfbroek te Berg, Claire Fontaine te Gouy-Lez-Piéton, de Ronde Put te Postel, de Snepkensvijver te Lichtaert en de Blankaart te Woumen evenals de Fonteintjes te Blankenberge in de belangstelling stonden.

In het voorbije verslagjaar kwam een natuurplek tot stand in de omgeving van de Sint-Pietersberg te Visé en werd er werk gemaakt van de sociaal-educatieve uitbouw van de reservaten van Claire Fontaine en Seilles, en werd tevens op 2 plaatsen een blindenpad voorbereid. Bij het reservaat De Blankaart werd een bezoekerscentrum « De Biekorf » ingesteld.

Eén van de belangrijkste criteria bij afweging met betrekking tot de sociaal-educatieve uitbouw moet ongetwijfeld de inpasbaarheid in het globaal reservaatbeheer zijn. Wat in één reservaat zonder schadelijke nevenwerking kan zal in een ander reservaat totaal onaanvaardbaar zijn voor het behoud van de specifieke natuurwaarden. Naast de aard en de oppervlakte speelt ook de geografische ligging een rol. Wat in één streek beantwoordt aan een behoefte, bij voorbeeld omwille van de centrale ligging is niet relevant voor een andere reservaat.

De globale richtlijn moet evenwel een streven zijn om reservaten sociaal-educatief te valoriseren. Enkel in uitzonderlijke gevallen is het verdedigbaar om geen enkel geleid bezoek in het reservaat of zijn omgeving te organiseren. Daartegenover staat dat een gedeeltelijke of tijdelijke openstelling pas dan kan overwogen worden als duidelijk is dat men ter plaatse beschikt over voldoende instrumenten en/of infrastructuur om deze ontwikkeling te begeleiden en op te vangen.

De inschakeling van reservaten voor sociaal-educatieve doeleinden is niet strijdig met een doelgerichte tijdelijke of permanente isolatie van het reservaat of van sommige delen ervan. Als voorbeeld geldt hier de aangebrachte afrastering - tijdens het voorbije jaar - rond de Fonteintjes te Blankenberge en de voorgenomen afrastering van sommige delen in het Torfbroek te Berg. Dat beide benaderingen kunnen samen gaan wordt al sinds jaren bewezen in het reservaat De Maten te Genk.

Naast de geleide bezoeken in de reservaten werd ook de noodzaak aanvoeld om met betrekking tot verschillende probleemvelden van natuurbehoud en/of natuurbeheer thematische excursies in te richten. De sensibilisatie en de verspreiding van de grondslagen en de opvattingen van de vereniging over het natuurbeheer staan hierbij centraal. Deze opvatting heeft ertoe geleid om in 1980 een uitgebreid programma van thematische excursies in te richten. In totaal staan voor 1980 een hele reeks geleide bezoeken, thematische excursies en open wandelingen op het programma.

3. Tussenkomen

In detail ingaan op de verschillende tussenkomen die de vereniging deed ter vrijwaring van natuurgebieden en landschappen - ook buiten onze reservaten - zou ons te

ver leiden. Graag willen we in dit verslag ingaan op enkele belangrijke punten :

Vooreerst zijn er de concrete externe bedreigingen, ondermeer als gevolg van ruilverkaveling, zoals « De Moeren » te Meetkerke, het rietland « De Maatjes » te Kalmthout en Wuustwezel, de weidevogelgebieden « De Kijkuit » en « De Wateringen » te Arendonk, om maar enkele voorbeelden te noemen.

Er waren verschillende tussenkomen in verband met geplande beekrechttrekkingen of « saneringen », waardoor zowel de beekoecosystemen als de oever- en beekdalbegeleidende oecosystemen een zware klap zouden krijgen. Concrete tussenkomen waren er voor de Velpe (tussen Leuven en Tienen), de Marcke (Pajottenland), de Jeker, de Bosbeek (zuiden van Limburg) en de Rivierbeek (ten zuiden van Brugge).

Bij de vaststelling van de gewestplannen Roeselare-Tielt, Hasselt-Genk en Antwerpen werd vooralsnog bij de bevoegde bewindslieden aangedrongen op een deugdelijke planologische bescherming van de natuurgebieden en de open ruimten.

Wij kwamen tussen voor de rangschikkingen als landschap van de « Mares d'Harchies » (5 ha), de Snepkensvijver en omgeving te Lichtaert, de Oude Landen te Antwerpen en de Kranepoel te Aalter-Bellem. Ook de voorlopige klassering - in afwachting van het definitief Koninklijk Besluit - van het bekende watervogelgebied Blokkersdijk en aangrenzende gebieden op de Antwerpse Linkeroever en van de Oude Dijlearm en omgeving te Mechelen dient te worden vermeld.

4. Reservaten en Natuurbeheer

4.1. Nieuwe reservaten

In 1979 kon de vereniging het beheer verwerven van 5 nieuwe reservaten :

- het reservaat van Jodoigne (5 ha)
- De Rietsnijderij te Waasmunster (1,5 ha)
- Het Goorke of Sluiske te Arendonk (34 ha)
- percelen in de Vallei van de Zwarte Beek te Koersel-Beringen
- percelen in de vallei van de Holzwarche

Ook het dossier van het reservaat van Seilles kon in het voorbije jaar gelicht worden.

Uitbreidingen waren er voor :

- Les Marionville (2 ha) (moerassen van Baudour en Quaregnon)
- de moerassen van Hachy-Sampont.

Het reservaat van Jodoigne is een verlaten spoorwegberm met botanische waarde.

De Rietsnijderij maakt deel uit van de Durmeschorren, een zoetwatergetijden milieu.

Het Goorke is een 34 ha groot laagveen-, heide- en moerasgebied in de omgeving van de Wamp, met botanisch en ornithologisch belang. De vallei van de Zwarte Beek is een uniek complex van schrale hooilanden, beekbegelei-

Mede door onze tussenkomst werd kanalisering van de Marcke (voorlopig) voorkomen

dende bossen en heide, grenzend aan het militair domein van Leopoldsburg.

De Holzwarche met de secundaire valleien bestaat uit schrale veenhooilanden met één voor de Ardennen unieke vegetatie, die in extremis kon gered worden.

Het reservaat van Seilles is reeds in het jaarbulletin 1974 beschreven zodat we hiernaar kunnen verwijzen.

In het verslagjaar werden onder meer volgende reservaten ingehuldigd :

- het reservaat van Visé (mei 1979)
- het reservaat van Jodoigne (mei 1979)
- het reservaat « Les Marionville » te Baudour en Quaregnon.

Naast de uitbreidingen in het lopend aankoopprogramma zijn er ook enige perspectieven voor de uitbreiding van de reservaten van Wonck en van Genk.

De bekrachtiging van de schenkingsakte van het Domein van Rognac wordt behandeld onder punt 5.

4.2. De toestand in de reservaten

Een algemene vaststelling die geldt voor steeds meer reservaten is dat beheerscommissies worden opgericht,

dat een expliciet beheersschema wordt opgesteld en dat 'n beheersverslag wordt opgemaakt op het einde van het jaar. Langs deze weg willen we alle medewerkers danken die een bijdrage leverden tot deze gunstige evolutie.

Beheerscommissies zijn actief rond volgende reservaten : De Fonteintjes, De Blankaart, De Grote Geul, Het Torfbroek, De Maten, De Kuifeend, de St-Pietersberg, Rognac, Seilles, Modave, Claire Fontaine en Les Marionville. Daarnaast zijn er ook beheerswerkgroepen die de conservator bijstaan bij de uitvoering van het beheer, ondermeer voor De Fonteintjes, De Blankaart, De Gulke Putten, Het Grauwe Dophei-reservaat, De Kuifeend, De Ronde Put, De Snekensvijver, Het Sluisje, De Zwarte Beek, De Maten, Het Hageven, de Cussignière en Claire Fontaine.

Het principe van werkdagen voor vrijwilligers is in verschillende reservaten ondertussen gemeengoed geworden terwijl er in het verslagjaar eens te meer een 25-tal jongerenwerkkampen doorgingen, van de Belgische Jeugdbond voor Natuurstudie, Natuur 2000, Groupement des Jeunes Protecteurs de la Nature, Jeunes et Natures en verschillende regionale groepen.

Belangrijk in dit verband is de verzekering voor burgerlij-

ke aansprakelijkheid en bepaalde risico's van de ongeval-
lenverzekering.

Bij de toestand van de reservaten dient verder vermeld te
worden :

- de tussenkomsten bij de uitbaggering van de krekens van Assenede, waardoor een gunstige oplossing kon gevonden worden voor de rietkragen en de oeverlanden.
- de wildschadeproblematiek (Everzwijnen) in het reservaat van Waulsort, waarvoor een duurzame oplossing dient te worden gezocht.
- de voortzetting van het begrazingsproject in De Gulke Putten
- de voortzetting van het beheersrelevant onderzoek in De Blankaart, De Gulke Putten, Het Torfbroek en De Maten.

Ongetwijfeld zal door de verschillende terreinbeheerders op de toestand van de reservaten in 1979 dieper ingegaan worden ; we verwijzen hiervoor naar hun verslag.

4.3. Natuurbeheer en Vrijwilligerswerk

Het succes van de cursussen te Antwerpen, Brugge en Tienen mag zeker niet onvermeld blijven. Tesamen met de verzekering, het cursusboek en het ter beschikking komen van een klein materiaaldepot kan het een stimulans zijn voor de totstandkoming van permanente beheerswerkgroepen.

Natuurbeheer door vrijwilligerswerk

4.4. Bijscholing van de conservators

Tijdens het verslagjaar had een vormingsweekend voor de franstalige conservators plaats te Visé, op 6 en 7 oktober.

De nederlandstalige conservators en medewerkers hielden hun jaarlijkse conservatorsdag te Berg op 8 september met circa 42 deelnemers. Ze organiseerden tevens een terreinbezoek aan het begrazingsproject in het Nederlandse natuurreservaat « De Baronie van Cranendonck » te Maarheeze, waar ze onder leiding van Dr. P. Oosterveld (Rijksinstituut van Natuurbeheer) konden kennis maken met dit belangrijk beheersexperiment.

4.5. Benoeming conservators

In 1979 werden volgende conservators benoemd :

- A. LAMBOTTE (Grimonster),
- B. DUBOIS (Ronquières),
- P. DURINCK (Rietsnijderij),
- A. VAN DE POL (Sluiske),
- J. VAN GOMPEL (De Fonteintjes),
- R. ROSOUX & R. LIBOIS (Seilles) en
- Ir. CAUWE (Visé).

Langs deze weg willen we nogmaals dank zeggen aan de hh. HURDEBISE en HOUBART voor de inzet waarmee ze hun taak als conservator hebben vervuld.

5. Schenkingen en subsidies

In 1979 werd de vereniging niet begunstigd met nieuwe legaten of schenkingen ; wel werd de schenking van Dr. TILMAN van het domein van Rognac, die vorig jaar plaatsvond, in de loop van 1979 bij Koninklijk Besluit bekrachtigd. Vroeger reeds waren er de legaten van Mevr. VAN HOUCKE en Mevr. MIRLAND. Ook de aankoop in de loop van 1978 van 2 ha 95 a in het reservaat van De Maten was maar mogelijk dankzij een objectgebonden gift van een milde schenker. In de loop van het voorbije jaar kende de objectgebonden giften (waarvoor een vrijstellingscertificaat voor de belastingen verleend werd) voor de 4 lopende projecten (De Maten, de Semoisvallei, de Zwarte Beek en de Holzwarche) wel enige bijval. Belangrijk is tevens dat de vereniging in 1979 voor het eerst in de geschiedenis een objectgebonden aankoopsubsidie mocht ontvangen van de overheid en wel van de Provincie West-Vlaanderen, voor de aankoop van het Blankaartreservaat. Daarmee wordt door de overheid voor het eerst een stap gezet in de richting van een beleid dat reeds zijn vruchten afgeworpen heeft in Nederland waar het Rijk en de Provincie elk voor een deel tussenkomen bij de aankopen van de « Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland » en van de provinciale « Landschappen ». Het bekomen van een aankoopsubsidie van het Rijk of het Gewest en de Provincie voor aankoop van natuurgebieden door een vereniging als de onze moet dan ook één van de prioritaire doelstellingen zijn voor de nabije toekomst. De subsidie van de Provincie West-Vlaanderen geeft hiervoor een goed aangrijpingspunt.

6. Reorganisatie en herstructurering van de vereniging

In het verslagjaar is er ook binnen de vereniging een ruime discussie tot stand gekomen over de reorganisatie en herstructurering van de vereniging, waarbij een viertal doelstellingen voorop stonden :

- het slagvaardiger maken van de algemene vergadering en het betrekken van de medewerkers bij het beleid.
- de duurzame vrijwaring van het patrimonium
- de efficiënte functionering en het opstellen van een reglement van interne orde.

- een tegemoetkoming aan de nieuwe structuren van ons land en de plaats die het natuurbehoud en aanverwante materies hierin innemen.

In de Buitengewone Algemene Vergadering kreeg deze reorganisatie in een eerste fase haar beslag. Ook werd het principe van twee regionale besturen unaniem in de beheerraad goedgekeurd. In afwachting van de uitwerking van een reglement van interne orde zou dit voorlopig en experimenteel op basis van Art. 18 van de Statuten ingesteld worden. Het Directiecomité heeft de opdracht aan deze beslissing uitwerking te verlenen. Eén en ander zal in het lopend jaar verder dienen uitgewerkt te worden.

Het reservaat « Les Marionville » kon met 2 ha uitgebreid worden

